

תת"ע 7128/09/19 - סהיר קבלאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 7128-09-19 מדינת ישראל נ' קבלאן
תיק חיצוני: 1250533034

בפני המבקש
כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר
סהיר קבלאן
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

1. ראשית דבר:

בפני בקשה לפסיקת הוצאות משפט ופיצויים.

2. נסיבות המקרה:

הנאשם הורשע בדין בתיק זה בגין עבירת נהיגה בקלות ראש ודינו נגזר. עם זאת, נשלחה לנאשם ביום 26/2/20 הזמנה לדין בתיק **8196-09-19** בגין העבירה בגינה כבר נשפט בתיק הנוכחי. לאחר דין ודברים מול המשיבה, טענת המבקש, בוטל כתב האישום הנוסף שנפתח כנגדו וטענת המשיבה כי הדבר נעשה בשל טעות טכנית שביצעה מזכירות ביהמ"ש אשר פתחה בשוגג תיק נוסף בגין אותו דו"ח וההזמנה לדין הנוספת והמיותרת נשלחה למבקש.

3. דין והכרעה:

עתירת המבקש לקבלת פיצוי והשבת הוצאותיו נסמכת על סעיף 80 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**), הקובע כדלקמן:

(א) משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בסכום שייראה לבית המשפט;...

העילה הראשונה - לא היה יסוד להאשמה:

בעילה זו, יש לבחון אובייקטיבית האם לנוכח התשתית הראייתית, היה תובע סביר וזהיר מגיע למסקנה שיש מקום להגשת כתב אישום. דהיינו, להוכיח כי כתב האישום הוגש מבלי שהיה לו בסיס כלשהו, או שהיסוד להאשמה היה רעוע ביותר... מדובר איפוא בסיטואציות חריגות של זדון, חוסר תום לב, רשלנות חמורה ביותר, או אי סבירות מהותית ובולטת... מטבע הדברים התממשות עילה זו צפויה להיות נדירה (**ע"פ 1042/13 עובדיה קקון נ' מדינת ישראל**).

בעניינו, אינני סבור כי העילה צריכה להתקיים. לא ניתן לייחס את התנהלות המשיבה לזדון, חוסר תום לב וכדומה וגם לא כי פעלה בחוסר סבירות כלשהו. שכן, כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגינו הוא נשפט ונגזר דינו, ורק בשל טעות טכנית מצד מזכירות ביהמ"ש ובהיסח הדעת נשלחה למבקש הזמנה נוספת לדין בגין אותו אישום. לפיכך, הרי שאין לייחס את הנסיבות שנוצרו, להיעדר יסוד להאשמה ואין ליתן לנאשם פיצוי מכוח עילה זו.

העילה השנייה - נסיבות אחרות המצדיקות זאת:

באשר לעילה זו, נקבעו בהלכת דבש (**ע"פ 4466/98**) 3 קטגוריות של נסיבות דלעיל: הליכי המשפט עצמם, אופי וטיב הזיכוי, נסיבות אישיות של הנאשם החיצוניות למשפט.

באשר להליכי המשפט עצמם, הרי שמעבר להזמנה לדין שנשלחה למבקש בשוגג, לא התקיימו וננקטו איזשהם הליכים כנגד המבקש. כתב האישום הנוסף בוטל עוד בטרם התקיימה הקראה והמבקש כלל לא נאלץ להתייצב בביהמ"ש לעניין שגוי זה.

באשר לאופי וטיב הזיכוי, הרי שבאופן טבעי, כתב האישום בוטל לאחר שהסיקה המשיבה ששליחת ההזמנה לדין הנוספת למבקש, מקורה בטעות טכנית לכל היותר, ובהתאם, הנאשם לא נאלץ להוכיח הגנתו בשום צורה שהיא בפני ביהמ"ש.

באשר לנסיבות אישיות של הנאשם החיצוניות למשפט, הרי שלא מצאתי כאלו המצדיקות היעדרות לבקשה. המבקש טוען בעצמו כי לאחר פניה יזומה למשיבה ודין ודברים, בוטל כתב האישום הנוסף והמיותר. כמו כן, המבקש לא פירט בבקשתו מדוע סבור הוא כי מגיע לו פיצוי בגין עוגמת נפש וכצד זו מתבטאת בהליך שנפתח בשוגג ובוטל מבלי שהתקיים כלל. בנוסף, גם הפיצוי לו טוען המבקש בגין הוצאות עבור ייעוץ משפטי לעניין זה בסך 6,000 ₪ אינם נראים לי מידתיים ביחס לעובדה כי לא נוהל כל הליך בגין ההזמנה לדין שנשלחה לו בשל טעות טכנית, וכי למעשה המבקש יכל לפנות בעצמו לשיבה לעניין אותה הזמנה וזו היתה מבוטלת לאלתר באותה מידה בה בוטלה שעה שהפנייה אליה נעשתה באמצעות ייצוג.

לפיכך, בהינתן כל המפורט, כאשר מירב הנסיבות אינן מדברות בעד מתן פיצוי, סבורני כי אין הנאשם זכאי

לפיצוי מכוח העילה השניה.

סיכום של דבר:

4.

לאור כל האמור לעיל, הריני לדחות את הבקשה.

המזכירות תמציא העתק מהחלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ב טבת תשפ"א 27 בדצמבר 2020, בהעדר הצדדים.